

KARTA PRZEDMIOTU

1. Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu i kod (wg planu studiów):	Projektowanie i znakowanie szlaków turystycznych D1-12
Nazwa przedmiotu (j. ang.):	Designing and marking of turistic trails
Kierunek studiów:	Turystyka i rekreacja
Specjalność/specjalizacja:	Turystyka aktywna z agroturystyką
Poziom kształcenia:	studia I stopnia
Profil kształcenia:	praktyczny (P)
Forma studiów:	studia stacjonarne
Koordinator przedmiotu:	Mgr inż. Witold Grodzki

2. Ogólna charakterystyka przedmiotu

Przynależność do modułu:	Moduł kształcenia specjalnościowego (do wyboru)
Status przedmiotu:	Obowiązkowy
Język wykładowy:	Polski
Rok studiów, semestr: *)	III, 5
Forma i wymiar zajęć według planu studiów:	wykład 15 godz. , ćw. audytoryjne 15 godz. (razem 30 godzin)
W przypadku studiów międzyobszarowych stosunek procentowy tych obszarów w ocenie koordynatora (efekty kształcenia wymienione w punkcie 5 powinny odzwierciedlać te relacje, należy więc wymienić odpowiednie efekty obszarowe):	Nauki przyrodnicze 100 %
Interesariusze i instytucje partnerskie (nieobowiązkowe)	
Wymagania wstępne / Przedmioty wprowadzające:	Podstawowa wiedza z zakresu interakcji gospodarczych i społecznych we współczesnym świecie, ze szczególnym uwzględnieniem zagospodarowania przestrzennego i jego wpływu na turystykę. Przedmioty wprowadzające: Podstawy turystyki, Geografia turystyczna, Prawo w turystyce, Terenoznawstwo

3. Bilans punktów ECTS

Całkowita liczba punktów ECTS: (A + B)	1 (A + B+C)	stacjonarne	Niestacjonarne
A. Liczba godzin wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela z podziałem na typy zajęć oraz całkowita liczba punktów ECTS osiągniętych na tych zajęciach:	Wykład W sumie: ECTS	15 15 0,4	
B. Poszczególne typy zadań do samokształcenia studenta (niewymagających bezpośredniego udziału nauczyciela) wraz z planowaną średnią liczbą godzin na każde i sumaryczną liczbą ECTS:	przygotowanie do zaliczenia w sumie: ECTS	8 8 0,2	
C. Liczba godzin praktycznych / laboratoryjnych w ramach przedmiotu oraz związana z tym liczba punktów ECTS:	ćwiczenia audytoryjne (w tym ćwiczenia terenowe 5 godz.) w sumie: ECTS	15 15 0,4	
D. W przypadku studiów międzyobszarowych procent punktów ECTS przyporządkowanych obu obszarom (zgodnie z p. 2)	Nauki przyrodnicze 100 %	1,0	

4. Opis przedmiotu

Cel przedmiotu:	Cel przedmiotu: Zapoznanie studentów z zasadami projektowania i znakowania szlaków turystycznych, nabycie umiejętności rozpoznawania rodzajów szlaków, poznanie technik znakowania, zrozumienie wpływu infrastruktury turystycznej na jakość wypoczynku, rekreacji i edukacji. Poznanie najważniejszych szlaków turystycznych w Polsce i na świecie. Znajomość przebiegu szlaków turystycznych w Beskidzie Niskim, Bieszczadach i na Pogórzu Karpackim.
Metody dydaktyczne:	Metody dydaktyczne: - metody podające: wykład informacyjny, opis, prelekcja, objaśnienie lub wyjaśnienie, - metody problemowe: wykład problemowy, dyskusja dydaktyczna - metody praktyczne: pokazy, prezentacje własne studentów
Treści kształcenia:	Treści kształcenia Wykłady: 1. Wprowadzenie do problematyki szlaków turystycznych. 2. Historia wyznaczania szlaków turystycznych na świecie i w Polsce. 3. Kryteria i podział szlaków turystycznych. 4. Znaczenie szlaków turystycznych na przestrzeni dziejów turystyki. 5. Współczesne postrzeganie szlaków turystycznych.

	<p>6. Organizacja znakowania szlaków w Polsce i wybranych krajach Europy.</p> <p>7. Uwarunkowania prawne znakowania szlaków turystycznych w Polsce.</p> <p>Ćwiczenia (audytoryjne/warsztaty):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Charakterystyka szlaków pieszych ze szczególnym uwzględnieniem obszarów górskich. 2. Szlaki rowerowe a ruch drogowy. 3. Szlaki tematyczne – moda czy konieczność. 4. Techniki i materiały używane przy znakowaniu szlaków turystycznych. 5. Bezpieczeństwo na szlakach i poza nimi. 6. Rozmieszczenie szlaków turystycznych na przykładzie woj. Podkarpackiego <p>Ćwiczenia terenowe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 7. Zajęcia w terenie „Analiza wybranego odcinka szlaku turystycznego pod względem poprawności zaprojektowania i oznaczenia. Szlak zielony Krosno-Strzyżów wybrany odcinek).
--	---

5. Efekty kształcenia i sposoby weryfikacji

Efekt przedmiotu	Student, który zaliczył przedmiot (spełnił minimum wymagań)	Efekt kierunkowy	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji efektów kształcenia (forma zaliczeń)
D1-12_W_01	<p>Wiedza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zna podstawową terminologię związaną ze szlakami turystycznymi w zakresie właściwym dla studiowanego kierunku. 2. Student posiada podstawową wiedzę na temat zróżnicowania i rozmieszczenia głównych szlaków turystycznych w regionie, obejmującą wybrane obszary, właściwe dla studiowanego kierunku, zorientowaną na zastosowanie praktyczne, związane z turystyką aktywną 3. Ma podstawową wiedzę dotyczącą prawnych, organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań działalności zawodowej ze szczególnym uwzględnieniem projektowania szlaków turystycznych. 	K_W01	Wykład / ćwiczenia	Egzamin końcowy, kolokwium lub odpowiedzi własne studentów
D1-12_W_02		K_W02		
D1-12_W_03		K_W03		
D1-12_U_01	<p>Umiejętności</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Student posiada umiejętność pracy indywidualnej oraz zespołowej w zakresie projektowania, znakowania i organizowania prac znakarskich w zakresie właściwym dla studiowanego kierunku. 	K_U07	Ćwiczenia	Obserwacja, udział w dyskusjach, Aktywność na audytoryjnych i terenowych
D1-12_K_01	<p>Kompetencje społeczne</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Działa zgodnie z zasadami bhp 	K_K06	Ćwiczenia	Obserwacja prowadzona podczas ćwiczeń audytoryjnych i terenowych

6. Sposób obliczania oceny końcowej

Ocena końcowa przedmiotu, jest średnią arytmetyczną ocen uzyskanych podczas ćwiczeń audytoryjnych i terenowych

7. Zalecana literatura

Literatura podstawowa:	<p><i>Instrukcja znakowania szlaków turystycznych</i>, Zarząd Główny PTTK, Warszawa 2014.</p> <p>Krygowski W., <i>Metodyka znakowania górskich szlaków turystycznych</i>, Kraków, 1967, PTTK ZG KTG</p> <p>Rotter A., <i>Podstawy terenoznawstwa górskiego. Znakowanie szlaków w górach</i>, Warszawa – Kraków, 1984, PTTK „Kraj”</p> <p><i>Szlaki turystyczne od pomysłu do realizacji</i>. Praca zbiorowa pod red. A Stasiaka, J. Śledzińskiej, B. Włodarczyka, Warszawa – Łódź 2014</p>
Literatura uzupełniająca:	<p><i>Beskid Niski. Przewodnik dla prawdziwego turysty</i>, OW Rewasz 2012</p> <p><i>Beskid Niski</i>, Mapa turystyczna. 1 : 50 000. Compass</p> <p><i>Bieszczady. Przewodnik dla prawdziwego turysty</i>, OW Rewasz 2012</p> <p><i>Bieszczady</i>, Mapa turystyczna. 1 : 60 000. Ruthenus 2012</p> <p><i>Pogórze Przemyskie</i>, Mapa turystyczna. 1 : 50 000. Compass</p> <p><i>Pogórze Strzyżowskie i Dynowskie</i>, Mapa turystyczna. 1 : 50 000. Compass</p> <p>Midowicz Wł., <i>Z historii znakowania szlaków w Tatrach Polskich</i>, PTTK „Kraj”, Warszawa – Kraków 1986,</p> <p><i>Orawa i Pieniny</i>, Edycja Świętego Pawła, Częstochowa 2010</p> <p>Sołek J., <i>Szlak Architektury Drewnianej Podkarpackie</i>, PROT Rzeszów 2012</p> <p>Staffa M., <i>Z zagadnień zagospodarowania turystycznego gór Polskich</i>, Warszawa – Kraków, 1985, PTTK „Kraj”</p> <p>Własiuk U., <i>Szlaki papieskie. Przewodnik (tom 1-3), Tatry, Podhale, Spisz</i></p>

8. Nakład pracy studenta (bilans punktów ECTS)

Forma aktywności studenta	Obciążenie studenta [h]
Obecność na wykładach oraz ćwiczeniach	15 godz.
	15 godz.
Przygotowanie ogólne do zajęć i zaliczenia	8 godz.
Łącznie:	38 godzin
Punkty ECTS za modul/przedmiot	1 pkt ECTS

9. Uwagi